

۷۸

سوسیالیسم امروز

۱۷ آذر ۱۳۹۷ - ۸ دسامبر ۲۰۱۸

www.simroz.org

S_zijji@yahoo.se

سرمدیه: سلام زینجی

هفته که گذشت : گوشه های از مبارزه کارگران هفت تپه و فولاد، و دانشجویان انقلابی و سوسیالیست، به روایت تصویر

صفحه ۱۱

انقلاب پرولتری و حکومت کارگری

از برنامه حزب سوسیالیست انقلابی

سخنگویان و ایده پردازان بورژوا، مارکسیسم و کمونیسم کارگری را متهم میکنند که مبلغ اعمال قهر و خشونت برای رسیدن به اهداف اجتماعی خویش است. واقعیت اینست که این خود نظام بورژوایی است که از بنیاد بر خشونت سازمان یافته متکی است. خشونت علیه جان و جسم انسان ها، خشونت علیه عواطف و اذهان آنها، خشونت علیه امید و تلاش آنها برای بهبود زندگی و دنیای خویش. نظام کار مزدی، یعنی اجبار هر روزه اکثریت عظیم جامعه به فروش توان جسمی خویش به دیگران برای امرار معاش، سر منشاء و چکیده کل خشونت ذاتی این نظام است. زنان، کارگران، کودکان، سالخوردگان، مردم مناطق محروم و عقب مانده تر جهان، هر کس حقی را مطالبه میکند و علیه ستمی بلند میشود، و هر کس و همه کس که در جامعه موجود مهر تعلق به این یا آن "اقلیت" به پیشانی وی کوفته شده است، قربانی مستقیم و هر روزه خشونت عریان نظام موجود است. جنگ و مردم کشی، اساسا در پی رقابت سرمایه ها و قطب های اقتصادی، در این نظام ابعاد خیره کننده ای پیدا کرده است. تکنولوژی سلاحهای انهدام و کشتار جمعی از تکنولوژی تولید به مراتب پیشرفته تر است. زرادخانه بورژوازی در سطح بین المللی برای انهدام چندین و چندباره کل کره ارض کافی است.

صفحه ۲

۱۶ آذر، سالگرد مبارزه علیه دو نظام بورژوا-استبدادی، و برای آزادی و برابری!

صفحه ۳

سه قطره خونی که هنوز هم جاریست!

صفحه ۴

زور آزمائی جنبش " جلیقه زردها " در برابر حکومت فرانسه به پیروزی انجامید!

صفحه ۶

اخبار و گزارشات مهم کارگری در هفته ای که گذشت

صفحه ۷

بخشی از شعارها و مطالباتی مهم دوره کنونی

صفحه ۱۲

- از رسانه ها و در صفحات دیگر:
- مزایده ۳ میلیون دلاری "نامه خدا"
- خروجی ضد کارگری وزیر کار با چند نماینده کارگری هفت تپه
- تا آزادی اسماعیل بخشی، سپیده قلیان و علی نجاتی...
- بیانیه شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران در حمایت از مطالبات کارگران و دانشجویان

کارگران جهان متحد شوید!

انقلاب پرولتری و ...

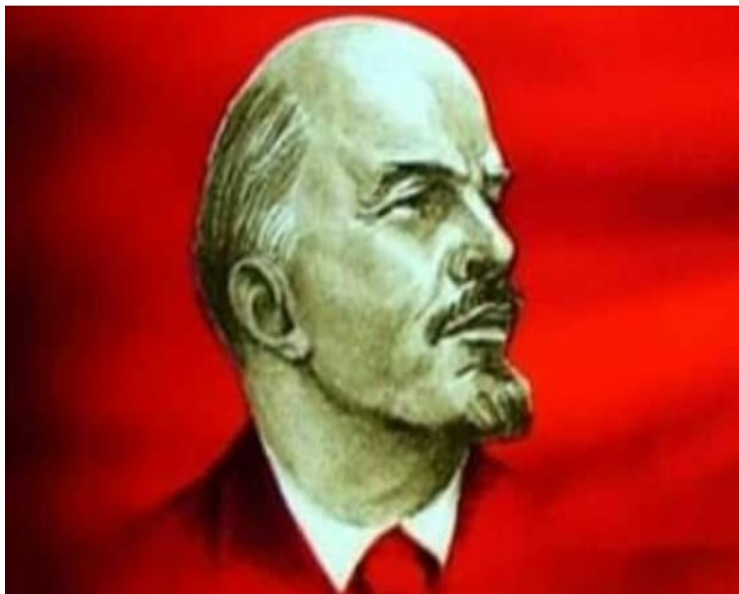
این نظامی است که سلاح های مخوف اتمی و شیمیایی را عملاً علیه توده مردم بکار برده است. و بالاخره علاوه بر همه اینها، جامعه بورژوایی میتواند به پیشرفت های خیره کننده اش در تبدیل جنایت، قتل و تعدی و تجاوز به امری عادی و هر روزه در زندگی عموم مردم، مفتخر باشد.

آیا چنین نظامی میتواند بدون آنکه مردم کارگر و زحمتکش به زور متوسل شوند، از سر راه رهایی انسان و محو همیشگی خشونت کنار زده شود؟ در هیچ گوشه ای از تئوری کمونیسم، اعمال قهر بعنوان جزء لاینفک و ذاتی انقلاب کارگری ضروری دانسته نشده است. اما هر کس با اندک شناختی از جامعه موجود اذعان میکند که طبقه حاکم خود را با مسالمت از برابر اراده اکثریت عظیم جامعه برای تغییر نظام موجود کنار نخواهد کشید. اگر دفاع از منافع و مصالح روزمره بورژوازی و وظیفه دولت و دستگاه سرکوب است. دفاع از نفس موجودیت سرمایه داری و مالکیت بورژوایی به طریق اولی فلسفه وجودی آن را تشکیل میدهد. اگر مطالبه اضافه دستمزد یا آزادی بیان در این جامعه پای دولت و پلیس و ارتش را به میان میکشد، میتوان تصور کرد که تلاش برای خلع ید اقتصادی و سیاسی از بورژوازی با چه عکس العمل و مقاومت قهرآمیزی روبرو خواهد شد. خشونت بورژوازی و دولت او علیه انقلاب کارگری، علیه اراده اکثریت عظیم مردم که زیر پرچم طبقه کارگر برای برقراری یک جامعه نوین به پا میخیزند، امری عملاً اجتناب ناپذیر است.

انقلاب کارگری باید دولت بورژوایی را به زیر بکشد. مقاومت بورژوازی در برابر انقلاب و بویژه در مقابل اشتراکی شدن وسائل تولید، حتی پس از در هم شکسته شدن قدرت دولتی اش ادامه خواهد یافت. از اینرو تشکیل یک حکومت کارگری که این مقاومت را خنثی کند و فرمان انقلاب را به اجرا در بیاورد، امری حیاتی است. حکومت کارگری نیز، نظیر هر حکومت دیگر، حکومتی مافوق جامعه و طبقات نیست. حکومتی طبقاتی است. اما این حکومت، که به همین اعتبار در تئوری مارکسیسم دیکتاتوری پرولتاریا نامیده شده است، دولت اکثریت استعمار شده جامعه برای دیکته کردن حکم آزادی و برابری انسان ها به طبقات استعمارگر و فائق آمدن بر تلاش ها و توطئه های آنهاست. از نظر شکل، حکومت کارگری یک دولت آزاد است که تصمیم گیری و اعمال اراده مستقیم خود توده وسیع مردم کارگر و زحمتکش در جامعه را سازمان میدهد. حکومت کارگری بنا بر ماهیت خویش حکومتی گذرا است که با تحقق اهداف انقلاب ضرورت وجودی خود را از دست میدهد و زوال پیدا میکند. (برگرفته از برنامه "یک دنیای بهتر" حزب سوسیالیست انقلابی ایران)

و.ای.لنین "به دولت تزار است"

خندهدار است! سوسیالیستها به اعتصابات خصلت سیاسی می دهند! چرا، قبل از اینکه هر سوسیالیستی این کار را بکند، دولت خودش دست به هر کاری که میشد زد تا به اعتصابات یک خصلت سیاسی بدهد. آیا این دولت نبود که دستگیری کارگران آرام را به راه انداخت، آنچنان که گویی با جنایتکاران طرف است؟ آیا آنها را بازداشت و تبعید نکرد؟ آیا جاسوسها و پرووکاتورها را به همه جا نفرستاد؟ آیا هر کس را که به جنگش افتاد بازداشت نکرد؟ آیا قول نداد که به کارخانه داران کمک کند که تسلیم نشوند؟ آیا کارگران را بخاطر جمع آوری ساده پول برای کمک به اعتصابیون، تحت تعقیب قانونی قرار نداد؟ دولت خود پیش از هر کس دیگر به کارگران تهنیت کرد که جنگ آنان علیه کارخانه داران ناگزیر باید جنگی علیه دولت باشد.

	iransocialist2017@gmail.com	www.simroz.org	
۰۰۳۳۷۵۸۰۷۸۴۱۰ / ۰۰۴۷۹۲۸۳۱۳۷۶ / ۰۰۴۶۷۶۲۳۴۹۶۸۳			

حزب سوسیالیست انقلابی ایران، حزب طبقه کارگر، حزب جنبش رهایی زن، و حزب جوانان پرشور و انقلابی و همه انسانهای مبارز و سوسیالیست است. نیاز واقعی جامعه ایران و ضرورت سازماندهی مبارزه سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و ملیتانه علیه وضع موجود و برای سرنگونی نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی و همه ارکان مذهبیبش ضرورت اولیه سازماندهی چنین حزبی را برای جنبش ما ایجاد کرده است.

حزب سوسیالیست انقلابی ایران همه کارگران و زحمتکشان، همه مبارزان راه آزادی و برابری را به پیوستن به صفوف خود فرامیخواند!

حزب سوسیالیست انقلابی را به دوستان خود معرفی کنید. در اشکال مختلف تاسیس حزب انقلابی خود و آرم و آدرسهای تماس با آن را در مراکز کارگری و میادین شهرها و محلات پخش کنید. در هر جا که هستید چه به شیوه فردی چه با تشکیل محافل و گروههای مورد اعتماد خود به عضویت حزب سوسیالیست انقلابی در بیایید.

از هر راهی که از نظر امنیتی مناسبتر میدانید با حزب تماس حاصل نمایید.

زنده باد حزب سوسیالیست انقلابی!، زنده باد سوسیالیسم!، مرگ بر جمهوری اسلامی!

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

۱۶ آذر، سالگرد مبارزه علیه دو نظام بورژوا- استبدادی، و برای آزادی و برابری!

یک رکن مهم آن نیز توده گیر شدن مبارزه و مطالبه دانشجویی و گسترش آن به کلیه مراکز آموزشی و دانشگاهی کشور است.

دانشجویان مبارز، دانشگاهیان و فرهنگیان کشور!

شما را به اتحاد و همبستگی حول پرچم سوسیالیستی، حول حمایت از مبارزه بر حق طبقه کارگر، از جمله کارگران هفت تپه و فولاد، و آماده سازی خود به منظور تدارک ملزومات سرنوشتی کلیت این نظام ضد انسانی و مستبد و سرمایه داری دینی فرامیخوانیم. شما را فرامیخوانیم با تمام قدرت علیه کلیه مظاهر مذهبی و شونیستی، ناسیونالیستی و قومپرستی، علیه کلیه جناحها رژیم، و همزمان علیه سیاستهای ارتجاعی امریکا، اپوزسیون ارتجاعی همراه شده با سیاستهای هیئت حاکمه امریکا و جنایت تحریم اقتصادی، به میدان بیایید.

شما، در همراهی و در همبستگی با طبقه کارگر، وظایف تاریخی، سرنوشت ساز و مهمی در تحولات پیش رو بر عهده دارید! تمام بیکره و ارگانهای جمهوری اسلامی را باید سرنگون کرد و از سر راه برداشت!، اما این نوع سرنوشتی تنها در قدرت ما و بخش مهمی از استراتژی جنبش ما است. باید از کانال به میدان آمدن جنبش خود آگاه میلیونی کارگران و کمونیستها، صف آزادیخواهان، جنبش آزادی زنان، و صف دانشجویان و فرهنگیان مترقی در کشور چنین تحول تاریخی رقم بخورد، چرا که بدون چنین تحول بنیادی و انقلابی و سوسیالیستی، بدون تضمین پیروزی کارگر و سوسیالیسم در ایران، نه فقط کارگران و آزادیخواهان و زنان یکبار دیگر با ناکامی روبرو میگردند و سال ۵۷ دیگری تکرار میگردد، که جنبش دانشجویی و نقش تاریخی روز ۱۶ آذر ها نیز با شکست و ناکامی مواجه خواهد شد.

اما، ما میتوانیم سرنوشت دیگری را رقم بزنیم! بیاید متحد و مصمم و برای همیشه دست خونین شونیسم و اسلام و ملت پرستی و توحش سرمایه داری را از سر طبقه کارگر و شهروندان کوتاه کنیم و یک جامعه آزاد، برابر و سوسیالیستی را متحقق نماییم!

زنده باد روز ۱۶ آذر!

زنده باد دانشجویان مبارز و

سوسیالیست!

مرگ بر جمهوری اسلامی!

زنده باد سوسیالیسم!

حزب سوسیالیست انقلابی ایران

Iransocialist2017@gmail.com

۱۴ آذر ۱۳۹۷-۵ دسامبر ۲۰۱۸

در صورت برخورد درست و مسئولانه و دقیق به این روند، در صورت داشتن درایت کافی و ارزیابی واقعی از موقعیت جمهوری اسلامی، که آنزمان هم گفته میشد "رژیم در سراسیمه سقوط قرار دارد"، میتوانست این جنبش بسیار گسترش پیدا کند و تاثیر تعیین کننده ای نه فقط بر جنبش دانشجویی که روی کل تحولات سیاسی ایران و جنبش کارگری و سوسیالیستی تاثیر مثبت بگذارد. اما متأسفانه عدم وجود این دقتها و سیاستهای نادرست در آنزمان و همچنین افسارگسیختگی رژیم و جنایتی که در این باره مرتکب شد کل این تجربه با ناکامی روبرو گردید. اکنون در دوره جدید جای امیدواری است درسهای این ناکامی و دیگر تجارب تاکنونی جنبش دانشجویی امروز به استحکام و به میدان آمدن مجدد و پر دامنه تر این جنبش چپ و سوسیالیستی کمک نماید.

اکنون در شرایط متفاوتتر سیاسی، در دوره ی که دهها هزار کارگر و دانشجو و معلم و صف آزادیخواهان همدیگر را به اتحاد فرامیخوانند، و در شریطی که مبارزه شورانگیز طبقاتی طبقه کارگر در هفت تپه و فولاد، نه تنها توجه جامعه ایران، که توجه جامعه جهانی را نیز به خود جلب نموده است، جنبش دانشجویی در کنار مطالبات خود به حق با پلاتنفرم "ما فرزندان کارگرانیم آنها را تنها نمیگذاریم" به تحرک نوین و انقلابی روی آورده اند، و ضروری است این مهم را با هوشیاری در جهت استحکام و گسترش آن مبارزه گام برداشت.

حزب سوسیالیست انقلابی ایران، ضمن گرمی داشت روز ۱۶ آذر و ارج نهادن به تلاش و مبارزه تاکنونی فعالین جنبش دانشجویی برای آزادی، برابری، عدالت و سوسیالیسم، فعالین پیشرو آن جنبش و کلیه دانشجویان و دانش آموزان کشور را به اتحاد و ایجاد صف مستقل و روشن سوسیالیستی "فرزندان کارگران هستیم" فرامیخواند. این جنبش باید با درایت و درس گرفتن از ناکامیهای پیشین به میدان بیاید، باید از اقدامات نسنجیده پرهیز کند، باید بیش از پیش با جنبش طبقه کارگر همبسته و هم سنگر گردد، و پرچم و شعار و مطالبه رادیکال و سوسیالیستی را سر لوحه مبارزه اش قرار دهد. باید هشیارتر از گذشته در مقابله با ترفندها و توطئه های پلیسی -امنیتی رژیم جانی اسلامی عمل نمود،

از زمانی که نیکسون، معاون رئیس جمهوری وقت امریکا، در ۱۶ آذر ۱۳۳۲ قرار بود وارد ایران شود، تا ۱۶ آذر ۸۷ دوره آخوند خاتمی اصلاح طلب، تا دوره احمدی نژاد نور چشمی "رهبر"، و تا دوره کنونی حسن روحانی "کلید ساز" و شیداد، جز سرکوب و کشتار و تحمیل خرافه و بی حقوقی چیزی از دو رژیم فاشیست آریامهری و اسلامی در برخورد به جنبش دانشجویی ندیده ایم. دقیقاً همچنانکه در برخورد به طبقه کارگر نیز جز جنایت و سرکوب و فقر و گرسنگی چیزی نصیب کارگران نشده است!

در روز ۱۶ آذر ۱۳۳۲ اوباش مسلح شاه به روی دانشجویان معترض آتش میگشایند و سه نفر را به اسامی مصطفی بزرگنیا، احمد قندچی و مهدی شریعترضوی را میکشند و تعداد زیادی را بازداشت و سرکوب مینمایند. از آنزمان تا امروز، هر زمان دانشجویان پیشرو و مترقی و کمونیست مجال پیدا کرده اند، پرچم مبارزه رادیکال علیه استبداد حاکم پهلوی و اسلامی را نمایندگی کرده اند. صدای این طیف همواره پیام آور آزادی و عدالت و برابری خواهی و سکولاریسم و سوسیالیسم بوده و به درست خصلت ضد استبدادی و ضد سرمایه دارانه را داشته است. این جنبش آزادیخواهان بطور طبیعی حامی کارگران و زحمتکشان و توده های محروم و مبارزه آنها علیه دولت و طبقه حاکمه بوده است. همراه شدن با حاکمیت، چه نوع اسلامی چه شاهنشاهی، ننگی بوده برای بخش اعظم کسانی که واقعا دانشجویی آگاه و مسلح به علم و دانش و انسانیت بوده اند. از اینرو دانشگاه همیشه مرکز جدال سیاسی-فکری و سنگر مهمی هم برای دانشجویان و جنبشهای بورژوائی مذهبی و شونیستی-ناسیونالیستی بوده و هم برای جنبش سوسیالیستی و آزادیخواهی و کارگری.

سال ۱۳۸۶ تا ۱۳۸۸ این جنبش در قالب "دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب" (داب) یکبار دیگر بطور قدرتمند علیه جمهوری اسلامی و دارو دسته های بسیج دانشجویی و مزدوران "اصلاح طلب و اصولگرا" پا به صحنه دانشگاههای کشور و سیاست ایران گذاشت.

نه به تحریم اقتصادی، نه به امریکا، نه به جمهوری اسلامی!

سه قطره خونی که هنوز هم جاریست!

عزیز آجیکند

سه قطره خونی که در روز ۱۶ آذر ۱۳۳۲ ریخته شد و سنگفرش‌های دانشگاه تهران را رنگین کرد، هنوز هم زنده و جاریست و هر سال و در چنین روزی همراه با نسل و بینش و ایده دیگر در قلب ایران بحران زده امروز متولد میشود....

شانزدهم آذر سرآغاز حرکتی نوپا در جنبش دانشجویی به حساب می‌آید. جنبشی که با گذر از موانع و مشکلات سر راه در میان سالهای قیل و بعداز انقلاب سال ۱۳۵۷ مردم ایران علیه رژیم شاه و سر کار آمدن هارترین رژیمهای ضد بشری اوج گرفت و در گرماگرم حوادث روزها و سالهای به قدرت رسیدن خمینی جلاد و جمهوری اسلامی به بلوغ رسید. جنبش‌های اجتماعی همواره در گذار به دموکراسی و طرح مطالبات مردمی نقش موثری داشته‌اند. در این میان جنبش دانشجویی به دلیل حضور دانشجویان و جوانان با انگیزه نقش پررنگی داشته است. جنبش دانشجویی در ایران در تاریخچه خود فراز و نشیب بسیاری دیده و در هر دوره ویژگی‌های خاصی داشته است. گفتمان و ایدئولوژی غالب از نسلی به نسل دیگر تغییر کرده و راهبردها، تاکتیک و ابزارهای متفاوتی برای رسیدن به هدف انتخاب شده است. بررسی این تجربیات و یافتن دلایل موفقیت‌ها و شکست‌ها در هر دوره ای می‌تواند زمینه ساز توانمندی جنبش دانشجویی باشد.

سالهای ۲۰ تا ۳۲ را می‌توان دوران تولد جنبش دانشجویی در ایران دانست. در این دوران تاکید اکثر گروهها بر مسئولیت دانشجویان و جوانان در قبال جامعه بود. گفتمان غالب مبارزه با فقر، مبارزه با ظلم و برقراری عدالت اجتماعی بود. ایده حمایت از فقرا به رشد اندیشه‌های چپ در ایران دامن زده بود و عشق به آزادی و ایده‌های عدالت خواهی را در میان دانشجویان را گسترش می‌داد. تاثیر جنبش دانشجویی تنها محدود به همان دوره باقی نمی‌ماند و برخی از چهره‌های جنبش دانشجویی در سالهای بعدی نیز از مبارزان و رهبران برجسته سیاسی در این جنبش شدند.

بعداز انقلاب مردمی در سال ۱۳۵۷ دانشگاه به محل مهمی در عرصه فعالیت‌های سیاسی در ایران تبدیل شد. دانشجویان به عنوان قشر جوان و دغدغه مند جامعه به طور جدی به فعالیت‌های سیاسی روی آوردند. گروههای سیاسی نیز دانشگاه را جای مناسبی برای عضوگیری و کادرسازی می‌دیدند. به ویژه گروههای چپ و مارکسیست، مذهبی‌ها و نیروهایی که رویکرد ضدامپریالیسم را خط مشی اصلی خود می‌دانستند. جابجایی قدرت موجب شده بود تا امکان سرکوب کم‌شود و آزادی بیان برای دوره ای گذرا به بالاترین حد ممکن برسد.

اما با در دست گرفتن قدرت از طرف جمهوری اسلامی، جنبش دانشجویی وارد عرصه دیگری از فعالیت خود میشود و شرایط سختی را در دولتهای مختلف در حاکمیت سران جمهوری اسلامی تجربه میکند. از همان ابتدا فشار بر تشکل‌های دانشجویی و دانشجویان منتقد اوج گرفت. دانشگاه به یک پایگاه نظامی تبدیل میشود و هر صدایی در گلو خفه میشود. اکثر نهادهای فعال با گرایشهای مختلف در میان دانشجویان غیرقانونی اعلام شدند. سرکوبها شدت گرفت. شوراهای صنفی و کانون‌های فرهنگی و هنری در بسیاری از دانشگاهها یا به طور کامل تعطیل شدند و یا در ضعیف‌ترین و آسیب‌پذیرترین حالت ممکن قرار داشتند. نشریات دانشجویی نیز حال و روز بهتری نداشتند و با کوچکترین انتقادی توقیف می‌شدند. دانشگاهها به مرور در حصار میله‌ها قرار گرفتند.

شاید بتوان گفت که از همان ابتدای به قدرت رسیدن جمهوری اسلامی در ایران، دو گروه مخالفان اصلی آزادی‌های آکادمیک بوده‌اند. یکی تجددستیزانی که با هر پدیده نو مخالفت می‌کنند و دانشگاه را به عنوان مرکز ترویج ارزش‌های مدرن خطری برای خود می‌بینند، و دیگری حاکمان اقتدارگرا که دانشگاه را تنها برای پرورش متخصصین و تکنوکرات‌های لازم برای اداره دستگاه حکومت خود می‌خواهند و با کارکرد آگاهی‌بخشی و پرسشگری آن سرسازش ندارند. با پیروزی انقلاب مردم ایران در سال ۵۷ این دو گروه با یکدیگر پیوند خوردند و جبهه متحدی را در جهت سرکوب دانشگاه و دانشگاهیان تشکیل دادند و به همین بهانه هم به جنبشهای دیگر نظیر جنبش کارگری و جنبش زنان هم رحم نکرده و آنها را نیز مورد سرکوب بیشتر قرار دادند. جنبش دانشجویی در طی دوران حاکمیت جمهوری اسلامی تا به امروز ۱۶ آذر سال ۱۳۹۷ نیز روزهای سختی را پشت سر گذاشته است و قربانی‌ها داده است. روزگاری که دولت مردان ایران کوچکترین نقد‌های دانشجویی را نیز بر نمی‌تافتند و به سرعت در صدد مقابله با آن بودند، هنوز نیز تکرار میشود و یاد سه قطره خون هر روز و هر ساعات در دلها زنده میشود و قلب خیابانها را به میلرزاند.

تا به این تاریخ و بعداز سالها از رویداد تلخ ریخته شدن سه قطره خون و بعداز سر کار آمدن رژیم جنایتکاری چون جمهوری اسلامی بارها جنبش دانشجویی خود را محک زده است و بارها هم در موقعیتی قرار گرفته است که ایران و حاکمان آنرا به لرزه در آورده است. در میان این سالها و در شرایط‌های مختلف در جامعه ایران نسلی برخاسته است که نیروی اصلی اش با شعارهای دوران گذشته خود خوانایی ندارد. این نسل از دانشجویان شعارهای دیگری را در دستور کار خود قرار داده است و با شعار مرگ بر دیکتاتوریت می‌خواهد قدم جدی تری را در راه بر آورده کردن خواسته‌های خود بردارد.

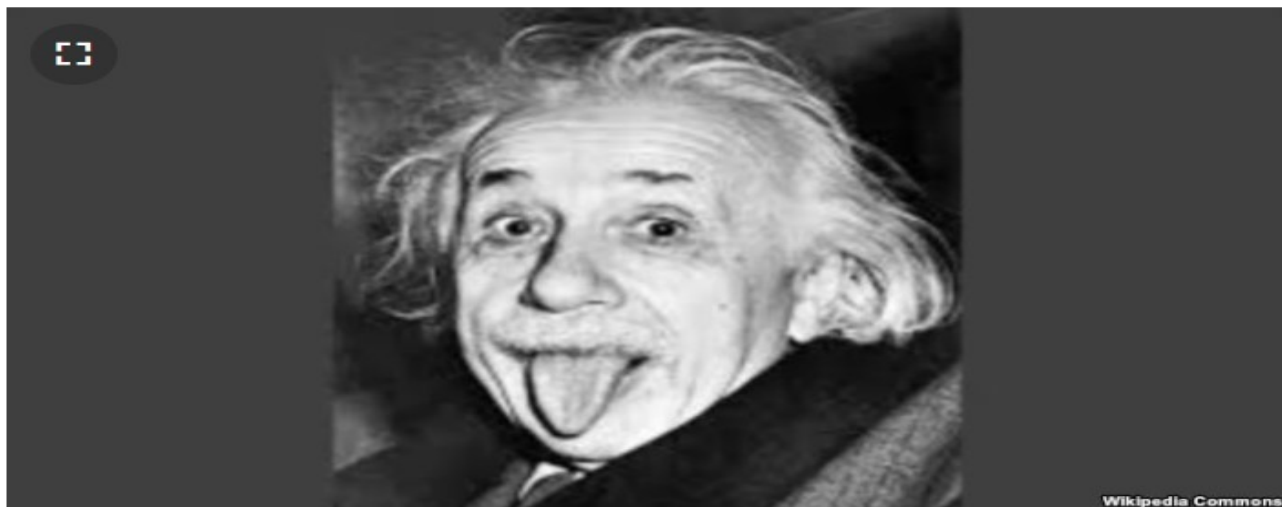
روشن است که در دوره گذشته چه به دلیل جنگ و چه به دلیل بسته بودن دانشگاهها و سرکوب‌های پی‌در پی، زمینه چندان برای حضور جنبش دانشجویی مستقل وجود نداشته بود. اما با این همه این جنبش پس از سالها دوباره سر بر کشیده است و توان این را دارد که ادامه دهد. شاید بتوان گفت که یک جرقه سیاسی می‌تواند موفقیت را به نفع گرایش چپ در این جنبش تغییر دهد و سرنوشت دیگری را برای خود رقم زند.

همچنانکه در بالا هم به آن اشاره مختصری شد بخش چپ جنبش دانشجویی به عنوان حساس‌ترین بخش روشنفکران جامعه تاریخی تلاش کرده است که به آگاهانه‌ترین و قاطع‌ترین وجهی منافع اقتشار فرودست و محروم جامعه را منعکس کنند.

حال که اعتراضات و مبارزات کارگران روند رو به گسترش دارد و بستر مناسبی را برای دخالتگری فعالین سوسیالیست جنبش کارگری فراهم کرده است، گسترش فعالیت پیشروان سوسیالیست جنبش دانشجویی نیز به یک ضرورت سیاسی در این جنبش تبدیل شده است. امروز این حرکت میتواند خواستهای خود را در جهت هماهنگ کردن با خواستهای دیگر جنبشهای اجتماعی در ایران و در هماهنگی با اعتصابات کارگری و جنبش معلمان و فرهنگیان و جنبش زنان به پیش برد. در چنین شرایط و در چنین موقعیتهایی می‌توان شاخه گل یاد بود را نثار عزیزان از دست رفته جنبش دانشجویی کرد و یاد سه قطره خون ریخته شده را برای همیشه زنده نگاه داشت.

آزادی، برابری، رفاه، امنیت!

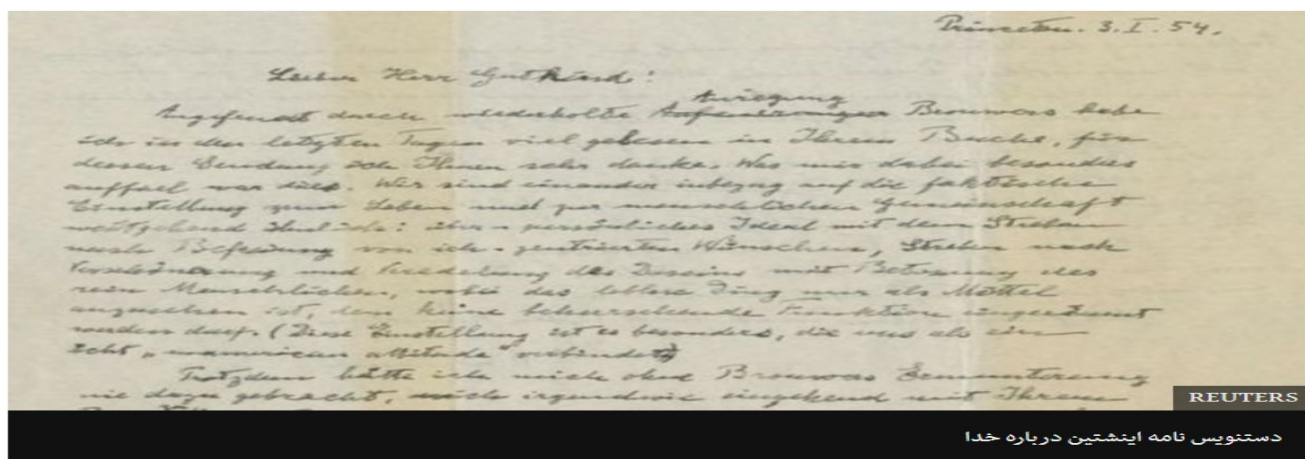
مزایده سه میلیون دلاری «نامه خدا» در نیویورک

نامه دست‌نویس آلبرت اینشتین معروف به «نامه خدا» روز سه‌شنبه در حراجی کریستیز در شهر نیویورک نزدیک به سه میلیون دلار به فروش رسید.

این نامه یک و نیم صفحه‌ای که در سال ۱۹۵۴ خطاب به فیلسوف آلمانی به نام اریک گوتکیند و به زبان آلمانی نوشته شده حاوی برخی از تأملات معروف‌ترین فیزیکدان دنیا درباره خدا، انجیل و یهودیت است.

آلبرت اینشتین در این نامه می‌نویسد: «کلمه خدا برای من چیزی نیست جز تبلور و فراورده ضعف‌های بشر، و انجیل هم مجموعه‌ای از افسانه‌های محترمانه اما به هر حال بدوی که خیلی هم کودکانه‌اند.»

یک نامه دست‌نویسه آلبرت اینشتین که در آن با مفهوم دین کلنجر می‌رود، سه‌شنبه ۴ دسامبر (۱۳ آذر) در حراجی در نیویورک به قیمت دو میلیون و ۹۰۰ هزار دلار فروخته شد.

اینشتین این متن را که به «نامه خدا» شهرت یافته در سال ۱۹۵۴ نوشته بود و پیش از آغاز حراج انتظار می‌رفت به قیمت یک و نیم میلیون دلار فروخته شود.

این دانشمند برنده جایزه صلح نوبل «نامه خدا» را یک سال پیش از مرگش و در پاسخ به یکی از آثار اریک گوتکیند، فیلسوف آلمانی نوشته است.

این نامه تقریر مهمی در مباحثه میان علم و دین به شمار می‌آید.

بر قرار باد جمهوری سوسیالیستی!

زور آزمائی جنبش " جلیقه زردها " در برابر حکومت فرانسه به پیروزی انجامید!

عزیز آجیکند

یکبار دیگر به مدت نزدیک به یک ماه خیابانهای فرانسه زیر پاهای توده‌های مردم به لرزه در آمد. در مدت این یک ماه خیابانها، بزرگ راهها، پارکینگها، شهرهای کوچک و بزرگ با معترضان نظام دولتی در فرانسه دست آشتی داد. جنبش خود جوش جلیقه زردها در زور آزمائیها و نبردهای خود در این مدت، کابینه رئیس جمهور جوان این کشور را به چالش جدی کشید. چالشی که میتواند آینده دولت امانوئل ماکرون را با خطر جدی روبرو سازد و با پیروزی خود نیز روند روبه گسترش اعتراضات و خواستههای خود را تضمین کند.

سرانجام بعد از روزهای پیاپی از اعتراض و خشونت‌های معترضین روز سه شنبه ۱۳ آذر برابر با ۴ دسامبر ادوار فیلیپ، نخست وزیر فرانسه، اعلام داشت که به منظور بازگرداندن آرامش در کشور و فراهم ساختن شرایط یک گفتگوی گسترده با همه طرفین ذینفع، عوارض بر مواد سوختی را که قرار بود از اول ژانویه آینده به اجرا گذاشته شود، برای مدت ۶ ماه به تعلیق درمی‌آورد. رهبران احزاب و نیروهای سیاسی و نیز کنشگران جنبش «جلیقه زردها» تصمیمات اعلام شده را گرچه کافی نمی‌دانند و خواستار «لغو کلی» عوارضی هستند که قرار بود از ژانویه آینده برقرار گردد، اما تصمیمات اخیر دولت فرانسه میتواند نخستین عقب نشینی امانوئل ماکرون در رویارویی با مطالبات اجتماعی شهروندان در فرانسه در طول یکساله گذشته به حساب آید.

در طول روزهای گذشته هزاران جلیقه پوش که از قشر زحمتکش و کم درآمد جامعه فرانسه به حساب می‌آیند به خیابانها ریختند و با حضور خود و با بستن بزرگ راهها و میادین شهرهای بزرگ و کوچک از جمله خیابان شانزه لیزه شهر پاریس، قدرت خود را به رخ رئیس جمهور جوان این کشور کشیدند و ماکرون را با جدی ترین چالش در دوران ریاست جمهوری خود روبرو کردند.

واقعیت این است که در طول یکسال گذشته و با انتخاب ماکرون به عنوان رئیس جمهور کشور فرانسه دور تازه ای از تهاجمها به طبقه کارگر و قشرهای کم درآمد در این کشور آغاز گردید. در این میان کارگران و شهروندان این کشور از پانزده سال پیش و مدام در حرکت هستند برای عقب نشینی سیاست ضد کارگری امانوئل ماکرون.

با این پیروزی اخیر و با چشم اندازی دیگر از روند رو به گسترش اعتراضات روزهای اخیر در فرانسه، شهروندان فرانسوی را میتوان معترض ترین شهروندان در میان کشورهای اروپایی دانست. آنها که تجربه انقلاب بزرگ فرانسه را دارند و با برپایی این انقلاب، دنیا را در آستانه مرزهای جدیدی قرار دادند، از ۱۸۴۸ تا به امروز در حوزه تاسیس نهادهای کارگری فعال هستند.

این روزها فرانسه تحت فرمان ماکرون روزهای سختی را تجربه میکند. معترضان خاموش نمی‌نشینند و به خیابانها می‌ریزند و فراخوان اعتصاب و اعتراضات عمومی میدهند، به صورتیکه همه این حرکتها دارو دسته ماکرون را به وحشت انداخته است. همه چیز شبیه یک انقلاب است.

امروز ماکرون یکی دیگر از منفورترین رؤس جمهور تاریخ فرانسه بعد از اولاند، نبض امور از دستش در رفته و اصلاً معلوم نیست که چه می‌کند. ماکرون در الیزه سنگر گرفته و نخست وزیر او هم در دفتر کارش، سخت معترضان را دعوت به آرام شدن میکند. خیلی‌ها امیدوار بودند که بعد از اولاند، ماکرون رئیس جمهور جوان این کشور بتواند دستی روی اوضاع بکشد و حداقل ترکش‌های بحران مالی اروپا را دفع کند اما ماجرا آن گونه که آقای رئیس جمهور می‌خواست پیش نرفت.

بدون شک این اعتراضات که خیابانهای این کشور سرمایداری را به لرزه در آورد، یک زور آزمایی مهم در جنبش کارگری و جنبشهای دیگر خودجوش و کم درآمد در فرانسه نیز به شمار می‌آید که با قوانین ضد کارگری آقای ماکرون در تضاد است و می‌خواهد و در نظر دارد دولت ضد کارگری ماکرون را به عقب براند و همچنین می‌تواند نشان دهد که آیا این بخش از توده‌های معترض به سیاستهای دولت ماکرون می‌توانند و توانایی آن را دارند که بخشهای دیگری از طبقه کارگر و دیگر جنبشهای مردمی در فرانسه را با خود همراه کنند و از پراکندگی خودبکاهند. مردم انقلابی فرانسه به خصوص طبقه کارگر در دو دهه گذشته نشان داده است که هجومهای دولت حاکم و سرمایه‌داران رابه منافع طبقاتی اش را با اعتصابات میلیونی پاسخ می‌دهد. اکنون مردم فرانسه در شرایط سختی قرار گرفته اند. اگر بتوانند بر پراکندگی خود غلبه کنند و اعتراضات خود را گسترش دهند، بی شک اعتراضات اخیر و هم مبارزاتشان در آینده میتواند تمام چرخهای حرکت جامعه را متوقف کند و خواست و مطالبات خود را به پیروزی رساند.

امانوئل ماکرون که تا کنون بارها «عقب نشینی‌های» پیشینیان خود را بویژه با اشاره به فرانسوا هولاند مورد انتقاد قرار داده و از سرسختی خود در رویارویی با مخالفان ابراز مباهات کرده بود، این بار در برابر موج عمومی نارضایتی‌ها، خود نیز ناگزیر به «عقب نشینی» شد. وی که با برنامه و وعده «تغییرات و اصلاحات گسترده» به ریاست جمهوری انتخاب شده بود و همواره بر «عزم جزم» خود در به ثمر رساندن این هدف تاکید می‌کرد، اینک با پشت کردن به تصمیمی که چند روز پیش «اجتتاب ناپذیر» تلقی می‌شد، نخستین گام را در تضعیف اصلاحات آینده خود نیز بر می‌دارد.

بی شک آینده نشان خواهد داد که ماکرون و دولت حامیش نمی‌تواند در برابر زور آزمایی قشر کم درآمد فرانسه دوام بیاورند و این کارگران و مردم کم درآمد هستند که با مبارزه خود و اتحاد خود آنها را به سجده در خواهند آورد.

ایجاد تشکلهای کارگری مستقل از دولت یک ضرورت مبرم کارگران!

اخبار و گزارشات مهم کارگری در هفته‌ای که گذشت!

تهیه و تنظیم: عزیز آجی‌کند

۹۷ برای چند روز پیاپی در اعتراض به آنچه که «پارتی‌بازی» و «عدم استخدام نیروی کار بومی» عنوان شد، مقابل ساختمان

پتروشیمی در شهر چوار استان ایلام اعتصاب کردند. اعتراضات کارگران پتروشیمی ایلام که دور تازه آن از سه‌شنبه ۱۳ آذر آغاز شده، در اردیبهشت امسال نزدیک به دو هفته ادامه داشت. در جریان این اعتراضات شماری از کارگران به مراجع امنیتی و قضایی احضار شدند.

اتهام این کارگران «اخلال در نظم و آسایش عمومی» عنوان شده است. شعبه ۱۰۴ دادگاه کیفری ایلام این حکم را پس از شکایت شرکت پتروشیمی ایلام صادر کرده است. اسامی کارگرانی که به زندان و شلاق محکوم شدند؛ به شرح زیر اعلام شده است: افشار رشیدی، انور رشیدی، صادق رستمی، نادر خاکی، میلاد دوستی، محمد صالح قیطاسی، صادق کاکاخانی، توحید قیطاسی، سعید قیطاسی، امین ارکوازی، حجت اسماعیلی، عباس مظفری، علی کاکاخانی اهل چوار، محمد حیدری و علی نجات اعظمی.

سرکوب زنجیره‌ای کارگران

همزمان با انتشار خبر محکومیت ۱۵ کارگر پتروشیمی ایلام، منابع خبری از احضار شماری از کارگران معترض گروه صنعتی ملی فولاد ایران به مراجع قضایی خبر دادند.

کارگران فولاد نزدیک به یک ماه قبل در اعتراض به توقف دوباره خط تولید و پرداخت نشدن دستمزدها دور تازه‌ای از اعتراضات خود را در اهواز آغاز کردند. لازم به یاد آوریم که ۲۲ تن از کارگران فولاد اهواز در جریان اعتراضات پیشین شبانه دستگیر و به مراجع قضایی معرفی شدند. در نیشکر هفت‌تپه نیز اسماعیل بخشی از زمان بازداشت همچنان در زندان نگهداری می‌شود. مقام‌های قضایی اتهام او را «اقدام علیه امنیت ملی» و «اخلال در نظم عمومی» اعلام کردند. علی نجاتی از اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت‌تپه نیز همزمان با اعتراضات کارگران بازداشت شد. وکیل مدافع این فعال کارگری گفته که نجاتی نیز به اقدام علیه امنیت ملی و اخلال در نظم عمومی متهم شده است. علاوه بر این سندیکای کارگران نیشکر هفت‌تپه از احضار بیست تن از کارگران به مراجع امنیتی و قضایی خبر داده است. ۱۸ کارگر نیشکر هفت‌تپه ۲۱ آبان بازداشت شدند. تمامی این کارگران به غیر از اسماعیل بخشی به صورت موقت آزاد شدند. صادق آملی لاریجانی، رئیس فوه قضائیه جمهوری اسلامی چندی پیش کارگران را به «برخورد قانونی» در صورت ادامه اعتراضات تهدید کرده بود.

۱۵۰ کارگر خط شش مترو تهران اخراج شدند

کارگران سازمان عمران شهرداری آبادان و شهرداری آذربایجان بار دیگر در اعتراض به پرداخت نشدن دستمزدهایشان اعتصاب کردند. بیمانکار شهرداری همدان دستمزد کارگران فضای سبز را پرداخت نمی‌کند. چهارشنبه ۱۴ آذر در آبادان کارگران سازمان عمران شهرداری بار دیگر در اعتراض به پرداخت نشدن دستمزدهایشان اعتصاب و مقابل ساختمان شهرداری تجمع کردند. این کارگران که شهریور امسال در اعتراض به پرداخت نشدن ۴ ماه

گزارشات و خبرهای کارگری این هفته را با تداوم اعتصابات و اعتراضات کارگران فولاد اهواز و نیشکر هفت تپه آغاز میکنیم:

امروز نزدیک به یک ماه از راهپیمایی و تجمع‌های اعتراضی پر شور کارگران فولاد اهواز و نیشکر هفت تپه می‌گذرد. در طول این مدت اعتراضات و اعتصابات این کارگران حمایت‌های داخلی و خارجی زیادی را به دنبال داشته است. در روز پنجشنبه و در ادامه اعتصابات این کارگران تنی چند از فعالین کارگری در کردستان نیز در این تجمعات کارگری به نشانه حمایت از این کارگران شرکت کردند. کارگران فولاد اهواز با سر دادن شعار "ما کارگران آهنیم ریشه ظلم و میکنیم"، "مشکل ما حل نشه، اهواز قیامت میشه"، "نه حاکم، نه دولت، نیستن به فکر ملت"، "ما کارگران فولاد، علیه ظلم و بیداد، می‌جنگیم، می‌جنگیم"، "کارگران بیدارند، از استثمار بیزارند"، "فولاد، هفت تپه، اتحاد اتحاد"، "کارگر زندانی آزاد باید گردد"، "اسماعیل بخشی و علی نجاتی آزاد باید گردند" همچنان بر ادامه مبارزه تا تحقق خواسته‌هایشان و تحکیم همبستگی با کارگران هفت تپه تأکید دارند. اعتراضات اخیر این دو مجتمع کارگری در ایران تا این لحظه به اعتبار دستاوردهایی که برای کارگران این دو مجتمع صنعتی و جنبش کارگری و جنبش توده‌ای و آزادیخواهانه در ایران داشته‌اند، به عنوان دو اعتصاب شوک‌همند در تاریخ جنبش کارگری ایران می‌تواند ثبت گردد.

مسئولیت شکنجه اسماعیل بخشی و سپیده قلیان با دولت است

سندیکای کارگران نیشکر هفت‌تپه نسبت به وضعیت وخیم سلامتی اسماعیل بخشی و سپیده قلیان، فعالان کارگری و مدنی بازداشت شده در جریان اعتصاب و اعتراض کارگران مجتمع نیشکر هفت‌تپه «هشدار جدی» داده است. این سندیکا با اعلام اینکه بخشی و قلیان حتی توانایی تشخیص زمان را از دست داده‌اند و همچنان در انفرادی نگهداری می‌شوند، خواهان آزادی فوری و بی‌قید و شرط آنان شده و مسئولیت تمام رنج‌ها، آزار، ضرب و شتم و وضعیت به وجود آمده برای آنان را مستقیماً متوجه دولت ایران کرده است. سندیکای نیشکر هفت‌تپه در پایان اطلاعیه خود ضمن محکوم کردن شدید شرایط جسمی و روحی ایجاد شده برای اسماعیل بخشی و سپیده قلیان، خواهان آزادی فوری و بی‌قید و شرط آنان شده و مسئولیت تمام رنج‌ها، آزار، ضرب و شتم و وضعیت به وجود آمده برای آنان را مستقیماً متوجه دولت ایران کرده است: "حفظ سلامت و امنیت آنان وظیفه مقامات قضایی-امنیتی و دولت است. ما عمیقاً و بیش از پیش نگران جان آنان هستیم و از تمام کارگران هفت‌تپه، ایران و جهان و از تمام نهادهای جهانی کارگری، رسانه‌ها و نهادهای مرتبط خواهان حمایت فوری، عملی و حداکثری برای آزادی اسماعیل بخشی، سپیده قلیان و نیز علی نجاتی، یکی از اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت‌تپه هستیم".

۱۵ کارگر پتروشیمی ایلام به ۹ سال زندان و ۱۱۰۰ ضربه شلاق محکوم شدند

دادگاه کیفری ایلام ۱۵ کارگر شرکت پتروشیمی ایلام را به دلیل شرکت در تجمع اردیبهشت سال جاری در مجموع به ۹ سال زندان و ۱۱۰۰ ضربه شلاق محکوم کرد. کارگران پتروشیمی ایلام اردیبهشت

نه شاه نه شیخ!، نه قومی نه مذهبی! مرگ بر جمهوری اسلامی!

اخبار و گزارش کارگر...

دستمزد پس از چند روز تجمع، با لودر در ساختمان شهرداری آبادان را بستند حدود شش ماه حقوق عقب افتاده دارند. در آیزدان اندیکا استان خوزستان هم کارگران شهرداری برای پنجمین روز پیاپی مقابل ساختمان شهرداری تجمع کردند و خواستار پرداخت دستمزد معوق خود شدند.

اخراج ۱۵۰ کارگر پروژه خط شش قطار شهری تهران

در تهران هم ۱۵۰ کارگر پروژه خط شش مترو تهران اخراج شدند. مدیر کارگاه این پروژه خبر اخراج کارگران را تائید و دلیل آن را تامین نشدن منابع مالی از ابتدای سال عنوان کرد. شرکت پیمانکاری سابیر بین الملل مجری پروژه خط شش مترو تهران است. در این پروژه حدود ۲۵۰۰ کارگر مشغول به کار هستند.

دستمزد ۲ ماه کارگران فضای سبز شهرداری همدان پرداخت نشد

حمیدرضا بادامی نجات نایب شورای اسلامی شهر همدان هم از تاخیر دو ماهه در پرداخت دستمزد کارگران فضای سبز شهرداری این شهر خبر داد. او گفت که این کارگران به صورت فصلی و به واسطه پیمانکار به کار گرفته می شوند و شرکت پیمانکاری مسئول پرداخت دستمزد آنها است.

در مان خبرها

کشته و زخمی شدن دو کولبر در مناطق مرزی ارومیه

در دو رویداد جداگانه، یک کولبر از اهالی ارومیه در نتیجه شلیک مستقیم نیروهای مرزبانی در ارتفاعات کیله شین اشنویه جان خود را از دست داده و یک تن دیگر هم در حادثه ای مشابه در ارتفاعات مرزی ارومیه زخمی شد.

حادثه نخست، یک کولبر به نام "عبدالقادر صالحیان"، ساکن "دیزج مرگور ارومیه" در میان جمعی از کولبران در ارتفاعات مرزی "کیله شین اشنویه"، هدف شلیک مستقیم نیروهای مرزبانی قرار گرفته و جان خود را از دست داد. از سوی دیگر، گروهی از کولبران در ارتفاعات مرزی "دالامپرو ارومیه" در کمین همین نیروها افتاده و پس از گشودن آتش، یک تن به نام "عمر نبی زاد" از اهالی همین منطقه از ناحیه کمر دچار مصدومیت شدید شده و سپس جهت رسیدگی پزشکی، به مراکز درمانی ارومیه منتقل شد. طبق آمار جمع آوری شده، تنها در یک سال گذشته، گزارش قتل ۴۶ کولبر باربر مرزی و زخمی شدن ۵۸ تن آنان، توسط نیروهای مرزبانی و انتظامی ثبت شده.

روز سه شنبه هفته جاری یک کولبر به نام "جعفر منیر" از اهالی سردشت در میان جمعی از کولبران در پی شلیک نیروهای مرزبانی از ناحیه پای دچار مصدومیت شد. جمعه نیز یک کولبر به نام "جبرائیل احمدی" از اهالی منطقه "صوما"ی ارومیه در پی شلیک نیروهای مرزبانی در مسیر منتهی به "هشتیان" از ناحیه شان دچار مصدومیت شدید شد. روز پنجشنبه ۸ آذرماه، گروهی از کولبران در مرز "کانی خدا"ی پیرانشهر در محلی به نام "سه چومان" از سوی نیروهای مرزبانی در مرز "دلوان" پیرانشهر به رگبار بسته شدند که در نتیجه یک کولبر به نام "صدیق بیانک" به شدت زخمی شد. در مناطق مرزی پیرانشهر هم در جریان تیراندازی نیروهای مرزبانی، یک کولبر به نام "شریف محبوب" از ناحیه کمر مصدوم شد. همچنین، گروهی دیگر از کولبران مورد شلیک مرزبانی قرار گرفتند که مصدومیت دستکم یک تن به نام "عادل شافعی" را در پی داشت. شایان ذکر است که همگی این کولبران بدون اخطار قبلی و به ظن حمل کالای قاچاق از سوی نیروهای مرزبانی مورد هجوم قرار گرفته اند.

ثبت سالانه چهار هزار ازدواج زیر ۱۴ سال در ایران

های مجلس رژیم، از ثبت هر ساله حدود چهار شنبه سیزدهم آذرماه، به نقل از مدیرکل مطالعات فرهنگی در مرکز پژوهش‌های روز سه هزار ازدواج زیر ۱۴ در "سینا کلهر از کارگزاران رژیم در مجلس با اعلام این خبر، در ادامه افزود. سال در کشور خبر داد گروه سنی زیر ۱۴ سال تاکنون بین چهار هزار ازدواج و هزار مورد طلاق گزارش شده و بیشترین مورد طلاق برای گروه سنی ۲۵ تا ۲۹های نخست تا سوم این آمار های زنجان، آذربایجان شرقی و خراسان شمالی به ترتیب رتبه در این میان استان "سال است فعالان حقوق کودک. های اخیر روز به افزایش است همسری در ایران در سال ازدواج کودکان یا کودک. اندرا از آن خود کرده بر اساس آمار منتشر شده بالغ بر. های ایرانی تاثیر منفی خواهد گذاشت گویند این پدیده در آینده بر سلامت خانوادگی ۹۵ هزار مورد طلاق زنان زیر ۱۹ های سال در فاصله سال ۹۰ تا ۹۴ ثبت شده که حدود ۵ هزار و ۷۶۰ها مربوط به مورد از این طلاق هایی است که سن زوجین کمتر از ازدواج ۱۵ سال است

همکاران عزیز هفت تبه آیا با ادامه اعتصاب موافقید؟

via @DitaKDOT سندیکا کارگران بیسحر هفت تبه

با توجه به اینکه اسماعیل بخشی هنوز آزاد نشده

با توجه به اینکه اسدیگی ها هنوز بر سر کارند و فقط مدیر دیگری آمده

با توجه به اینکه مطالبات ما هنوز وجود دارد

با توجه به اینکه ما برای دو ماه دستمزد و تغییر مدیر اعتصاب نکردیم

سوال جمعی از کارگران هفت تبه از همکاران:

آیا با ادامه اعتصاب و ادامه تجمع مسالمت آمیز مقابل فرمانداری موافقید؟

1-آری (998)

96%

2-خیر (40)

4%

۲- الزامی برای وجود شورای اسلامی کار وجود ندارد. کارگران سال هاست دارند فریاد میزنند که ما خواهان تشکل مستقل خود هستیم. اما چرا کارگران عضو تشکل مستقلی مانند سندیکا را دستگیر و اخراج کردید؟ چرا نمایندگان کارگری را دستگیر کردید و برایشان پرونده قضایی درست کردید؟ شما مدافع نامندگان و تشکلات مستقل از دولت و کارفرما هستید آقای وزیر؟ پس اسماعیل بخشی که نماینده ماست چرا زندان است و ضرب و شتم شده؟ چرا نمیگویید که حالا که شورای اسلامی کار نزد ما کارگران بی آبرو شده است نقشه چیده اید که همان را با اسمی دیگر (انجمن صنفی) به خورد ما بدهید؟ مادامی که بخشی و نجاتی آزاد نشوند و همه پرونده های قضایی درست شده برای تمام نمایندگان بسته نشود، این گفته های سیاست مدارانه شما اندازه ی ارزن هم نمی ارزند!

۳- تمامی کارگران می بایست قرارداد منطبق با قانون کار داشته و از کلیه مزایا برابر با قوانین برخوردار باشند و مبلغ برخی مزایا منجمله حق غذا و ... می بایست به روز رسانی شوند. می بایست؟ چه وقت؟ این وعده ای سر خرمن را چه وقت اجرایی میکنید؟ ما کارگران گوشمان از وعده های صد من یک غاز پر است. دستورالعمل اجرایی ان را صادر کنید و به رویت کارگران برسانید!

۳- دفاع از مطالبه گری کارگران و اثبات حقانیت آنان. خیلی ممنون! اسماعیل بخشی جزو کارگران نیست؟ کجاست؟ آقای نجاتی کارگر بازنشسته هفت تبه کجاست؟ مطابق تمام قوانین داخلی و جهانی، اعتصاب و تجمع، حق قانونی کارگران است. دولت با این تجمعات قانونی چه کرد؟ سرکوب! رفتید با وزیر یک دولت که خودش مسوول سرکوب شماسست از چه چیزی حرف میزنید؟ شما نمایندگان خودتان قربانی سرکوب بوده اید. باید تا قبل از آزاد شدن دو زندانی هفت تبه هیچ مذاکره ای نمیکردید. باید آزادی فوری دوستان دستگیر شده و نیز خانم قلیان را به عنوان یکی از پیش شرط های مذاکره عنوان میکردید. باید از اصلی ترین حق کارگران هفت تبه یعنی خلع ید از بخش خصوصی دفاع میکردید. راستی چرا درباره آن سکوت میکنید؟

۴- اذعان وزیر کار مبنی بر اینکه موضوعات اجتماعی نباید تبدیل به موضوعات امنیتی شود. عجب!!! میدانید منظور وزیر موافق سرکوب کارگران چیست؟ میگوید تجمع در شهر امنیتی است! مطمئنا منظورش این نیست که نباید برخورد امنیتی با کارگران کرد زیرا آنها با خیال راحت این کار را کرده اند. گارد سرکوب و دستگیری نمایندگان و در بازداشت بودن سه نفر در رابطه با تجمعات قانونی هنوز یادمان نرفته است. در واقع دارد میگوید لطفا هر وقت اعتراض داشتید و گرسنه بودید و مثل الان دستمزدهایتان چند برابر زیر خط فقر بود تحمل کنید! وگرنه برخورد امنیتی میکنیم اگر تجمع کنید! خیر آقای وزیر! ما حق داریم تجمع کنیم. اتفاقا از هفته ی آینده کارگران قصد دارند تجمعات را از سر بگیرند. اگر اعتراض و تجمع دوست ندارید شرکت را به خودمان بسپارید. (بر گرفته از کانال تلگرام هفت تبه)

خروجی ضد کارگری وزیر کار با چند نماینده کارگری هفت تبه

با امضای مجمع نمایندگان کارگری هفت تبه متنی منتشر شده که تیزتر آن را هم خروجی مهم گذاشته اند! این خروجی چیزی نیست جز لگد مال کردن و نادیده گرفتن حقوق، مطالبات و اعتراضات کارگران هفت تبه. ما نمیدانیم که آن چند نماینده کارگر آیا متوجه هستند که چه چیزهایی به آنها تحمیل میشود؟ آیا زیر تهدید و فشار در جلسه هستند؟ یا اصلا با رضایت خودشان این موارد را قبول میکنند؟ فرض میکنیم که آنها متوجه نیستند و دولت این موارد را به آنها تحمیل میکند. یک بررسی کوتاه از این خروجی مهم جلسه با وزیر کار را در زیر ببینید.

اولا: شریعتمداری که وزیر کار شده و جزو افرادی بوده که همیشه در دولت ها بوده یکی از کسانی است که موافق و مجری سیاست های ضد کارگری و منجمله خصوصی سازی و اخراج کارگران و پایین نگه داشتن دستمزد و سرکوب تشکلات کارگری و در یک کلام سیاست های ضد کارگری و به نفع کارفرمایان بوده و هست.

دوما: چرا این چند نماینده کارگری به کارگران نمیگویند در چه مواردی قرار است صحبت کنند و چرا اصلا خواسته های کارگران هفت تبه در جلسات مطرح نشده و با اگر مطرح شده چرا خروجی ها به سمت خواسته ها و منافع کارفرما و رضایت دولت برای خاموش کردن اعتراضات ما است؟ اینها مواردی است که آنها به عنوان خروجی مهم اعلام کرده اند:

۱- هیچ بهانه ای نمیتواند مانع اجرای طرح طبقه بندی مشاغل شود منجمله بهانه بار مالی یا نبود شورای اسلامی کار. عجب! این که همیشه خواسته کارگران بوده است. پس چرا همیشه چه هنگامی که شرکت دولتی بود و چه هنگامی که خصوصی بود از این مساله شانه خالی کرده اند و اگر گاهی انجام شده موقتی یا ناقص بوده؟ چطور است که الان فقط درباره یکی از خواسته های کارگران هفت تبه یعنی طرح طبقه بندی مشاغل حرف زده میشود اما از خواسته ی اصلی یعنی خلع ید از بخش خصوصی صحبتی در کار نیست؟ دولت میخواهد با این آب نبات چوبی ها ما را خوشحال کند تا خواسته ی اصلی مان را فراموش کنیم؟

"بیانیه شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران در حمایت از مطالبات کارگران و دانشجویان"

در حالی که این روزها بسیاری از اصناف، از کارگران تا معلمان و از پرستاران تا رانندگان، خود با مشکلات عدیده اقتصادی دست و پنجه نرم می کنند به همراه دانشجویان، بعنوان وجدان بیدار جامعه، حمایت شایسته ای از مطالبات فرهنگیان داشته اند.

شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران ضمن قدردانی از حمایت های کارگران، دانشجویان و سایر اقشار اجتماعی، وظیفه خود می داند از مطالبات تمام اقشار جامعه بخصوص کارگران و دانشجویان حمایت نماید.

ما معلمان وقتی مطالبه #آموزش رایگان و عادلانه را مطرح می کنیم در اصل از حقوق فرزندان کارگران دفاع می کنیم چرا که معلمان به واسطه ارتباط مستمر با دانش آموزان که اکثریت آنان متعلق به طبقه کارگر هستند به وضوح می بینند وضعیت زندگی و معاش طبقه کارگر در این یک سال نه تنها بهبود پیدا نکرده بلکه نسبت به سال های پیش دچار افول نیز شده است تا جایی که می توان گفت از دی ماه ۹۶ تاکنون کمتر روزی بوده است که یک یا چند واحد کارگری نسبت به وضعیت خود معترض نباشند.

بی شک تورم و گرانی افسارگسیخته و عدم پرداخت به موقع دستمزد کارگران در کنار سیاست های "خصوصی سازی" و "ارزان سازی نیروی کار" در بخش های صنعتی و تولیدی باعث بینواسازی گسترده کارگران و کاهش امنیت شغلی آنان شده است. فقیرسازی کارگران در کنار پولی سازی آموزش از جمله عوامل مهم در ترک تحصیل دانش آموزان است.

با آگاهی طبقه کارگر، واکنش کارگران از هیکو اراک تا معدن آق دره و ... به شرایط موجود، اعتراض گسترده به این روند ظالمانه بوده اما متأسفانه تاکنون دولت و قوه قضاییه به این مطالبات با مشت آهنین پاسخ داده و عملاً بعنوان ابزار سرکوب کارفرما عمل نموده اند.

در یک چنین شرایطی است که کارگران نیشکر هفت تپه و گروه ملی فولاد اهواز حدود یک ماه است در اعتصاب و اعتراض به سر می برند و ضمن تاکید بر قطع دست "مافیا" و دریافت "معوقات مزدی"، بصورت جدی خواهان برچیده شدن "خصوصی سازی" هستند. در روزهای اخیر شاهد تلاش نیروهای امنیتی از طریق احضار و تهدید گسترده برای به شکست کشاندن اعتصاب در هفت تپه بودیم که با ایستادگی کارگران پیشرو هنوز به اهداف خود نرسیده اند شیوه ای از سرکوب و ارعاب که ما معلمان آن را بارها تجربه کرده و باور داریم حتی اگر هفت تپه را وادار به عقب نشینی کنند اعتراضات فردا در فولاد اهواز و روزهای دیگر در سایر کارخانه ها ادامه خواهد داشت.

شورای هماهنگی ضمن حمایت از مطالبات برحق و قانونی تمام کارگران و زحمتکشان ایران خواستار توقف "خصوصی سازی" در هفت تپه و فولاد اهواز است و از مشارکت کارگران در مدیریت و اداره کارخانه حمایت می کند و خط سرکوب تشکل های مستقل، هر نوع تشکل، سندیکاسازی موازی و وابسته و بازداشت فعالان کارگری بخصوص بازداشت #اسماعیل بخشی و #علی نجاتی را به شدت محکوم می کند.

همچنین شورای هماهنگی در آستانه روز ۱۶ آذر، روز "مبارزه با استبداد و استعمار"، روز دانشجو را به تمام دانشجویان عزیز تبریک می گوید. همانگونه که دانشجویان در حمایت از کارگران و معلمان شعار دادند "فرزند کارگرانیم / معلمانیم، کنارشان می مانیم". معلمان نیز از دانش آموزان دیرروز خود حمایت می کنند.

اگر چه بخاطر فقدان سیاست های درست و راهبردی متأسفانه بین مدرسه و دانشگاه پیوندی ارگانیک وجود ندارد اما دانشجویان و معلمان وقتی از عدالت آموزشی، نفی پولی سازی آموزش و استقلال نهاد دانشگاه و مدرسه از قدرت سخن می گویند جنس مطالباتشان یکی است.

شورای هماهنگی با تاکید بر این نکته که دانشگاه مکمل مدرسه است و بایستی عرصه آموزش عاری از سیاست های انحصاری صاحبان قدرت باشد بر حق تشکل یابی مستقل دانشجویان تاکید کرده از شوراهای صنفی دانشجویی حمایت می کند. شورای هماهنگی خواهان توقف روند کالایی سازی آموزش عالی است و تاکید می کند روند سرکوب فعالان دانشجویی باید متوقف گردد و برای دهها دانشجویی که در یک سال گذشته زندانی و به حبس های سنگین محکوم شده اند باید حکم منع تعقیب صادر گردد.

در پایان تاکید می کنیم اگر چه کارگران، دانشجویان و معلمان به تناسب حرفه و جایگاه خود مطالبات جداگانه ای دارند اما برخی مطالبات نیز مشترک است بعنوان مثال "برخورداری از حقوق و دستمزد بالای خط فقر" از مطالبات مشترک کارگران و معلمان است و اینک "توقف خصوصی سازی"، "آزادی فعالان صنفی" و "تشکل یابی مستقل" و "آموزش همگانی رایگان و کیفی و عادلانه" از جمله مطالبات مشترک جنبش معلمان، دانشجویان و کارگران است.

پس ضروری است کارگران، معلمان و دانشجویان ضمن پیگیری مطالبات حوزه خود، مطالبات مشترک را نقطه پیوند اجتماعی قرار داده و برای رفع تبعیض از جامعه، بسط آزادی و عدالت اجتماعی در کنار هم تلاش نمایند.

شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران

9/12

تا آزادی اسماعیل بخشی، سپیده قلیان و علی نجاتی

مبارزات خود را ادامه دهیم

تا آزادی اسماعیل بخشی، سپیده قلیان و علی نجاتی مبارزات خود را ادامه دهیم کارگران هفت تپه بیست و هشت روز متوالی در شرایط متفاوت آب و هوایی و در بدترین شرایط معیشتی و بی پولی، قهرمانانه جنگیدند و استقامت و رزمندگیشان باعث ایجاد تحولی جدید و اساسی در جامعه شد. حمایت ها و تجمعات حمایتی از طرف همه بخشهای معترض وسیعاً به راه افتاد و ضمن تاکید بر تحقق مطالبات معیشتی و اقتصادی کارگران هفت تپه، یکی از خواسته های کلیدی آنان یعنی تشکیل شوراهای کارگری و مردمی به شعار اصلی تجمع کنندگان (نان، کار، آزادی، اداره شورائی) در حمایت از کارگران هفت تپه و فولاد اهواز تبدیل شد. در سطح بین المللی نیز دهها تشکل و نهاد کارگری و دانشجویی به حمایت از کارگران هفت تپه برخاستند. روز گذشته عوامل کارفرما و حکومتی با همدستی برخی از نمایندگان سازشکار با توسل به انواع ترفندهای تهدیدآمیزانه و فریبکارانه توانستند سوت از سرگیری فعالیت کارخانه را به صدا در آورند.

یقیناً اکثریت کارگرانی که طی بیست و هشت روز گذشته در میدان مبارزه برای تحقق مطالبات خود و در رأس آنها آزادی اسماعیل بخشی، سپیده قلیان و علی نجاتی فداکارانه ایستادگی و مقاومت کرده اند، همراه و همسو با اعتصاب شکنان نبوده اند و حتی اگر به اجبار هم در شرکت حضور یابند، اعتصاب خود را پایان یافته تلقی نمی کنند و مترصد مجالی هستند تا دوباره به خیابان بیایند و قدرتمندتر از پیش تا تحقق همه خواسته هایشان از جمله آزادی بازداشت شدگان مبارزانشان را ادامه دهند. اکثریت کارگران هفت تپه که اعتصاب خود را پایان یافته تلقی نمی کنند باید سریعاً مجمع عمومی خود را تشکیل دهند و نمایندگان سازشکار، فرصت طلب و اعتصاب شکن را عزل کنند و افراد قابل اعتماد خود را به عنوان نمایندگان خود جایگزین نمایند. همین الان کارگران فولاد اهواز در خیابانهای شهر در حال تظاهرات و سر دادن شعار «کارگر زندانی آزاد باید گردد» هستند و همچنین روز گذشته دانشجویان دانشگاه رازی کرمانشاه در تجمع خود در حمایت از کارگران هفت تپه و فولاد اهواز اعلام کردند «تا آزادی اسماعیل بخشی» اعتصاب ادامه دارد. بنابراین مبارزه و اعتراض حول مطالبات کارگران هفت تپه همچنان بر دوام است و کارگران هفت تپه باید هر چه سریعتر با اتکا به این همبستگی داخلی و بین المللی اعتصاب خود را از سر بگیرند و همه تشکلهای کارگران، معلمان، دانشجویان و زنان آزادیخواه و برابری طلب باید با تمام توان از کارگران هفت تپه تا رسیدن به همه خواسته هایشان از جمله آزادی بازداشت شدگان حمایت کرده و در کنارشان قرار گیرند.

زنده باد کارگران هفت تپه

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار

کرمانشاه 13/9/1397

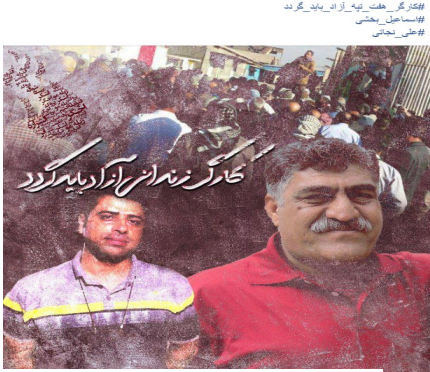
www.anjomanbfbk.blogfa.com

@anjomanbfbk

● سخنرانی شجاعانه یکی از دانشجویان دانشگاه نوشیروانی بابل در آستانه روز دانشجو.
#حمایت_بر_اسری_از_مبارزات_دانشجویان
anjomanbtk@

سخنان کریم بسیجی یکی از کارگران معترض گروه ملی صنعتی فولاد در پیست و ششمین روز اعتصاب و بیستین روز تجمع در مقابل مراکز دولتی و خیابانهای شهر اهواز:
♦ یزدا این این نامردا کاری کردن که هم کار ما و هم شماها محفل شود.
♦ این گل را تقدیم به دانشجویانی میکنیم که از ما حمایت کردند.
♦ و اما خار گل برای کسانی که مقابل دانشجویان ایستادند ما همانند این خار در چشم آنان خواهیم شد.
چهارشنبه ۱۴ آذر ۹۷
تجدیدیه آزاد کارگران ایران

کارگران گروه ملی صنعتی فولاد اهواز شعار دادند:
دانشجو کارگر اتحاد اتحاد
۱۴ آذر ۹۷

حمله به تجمع دانشجویان پلی تکنیک؛ مسئول بسیج از عمل 'آتش به اختیار' دفاع کرد

📍 2 ساعت پیش

پیوند شعارهای دانشجویی و کارگری در آستانه روز دانشجو

یکی از مسئولان بسیج در دانشگاه امیرکبیر (پلی تکنیک) تهران از "برخورد مقتدرانه" با تجمع دانشجویان معترض دفاع کرده و گفته است که بسیجیان در این مورد "آتش به اختیار" عمل کردند.

کارگران گروه ملی فولاد اهواز با خواندن سرود یار دبستانی با جنبش دانشجویی اعلام هبستگی نمودند، گروه ملی روز دانشجو

سندیکا کارگران بشکر هفت تبه

بیم دوزندانی سیاسی مریم اکبری منفرد و گلرخ ابراهیمی اکثریتی در حمایت و #همبستگی بااعتراضات کارگران برای کارگران ایران :

انعکاس صدای خشمگینان در اعتراض باوگذاری ناعادلانه، ممر معاش نان اندوه گرانی شد برجامان، دیوارهای زندان به لوله درآمدند و به گوشمان رسید که نه تنها برق مجانی نشد بلکه خانه کسب کارشما زحمتگشان نیز به مزایه گذاشته شد و حاصل دسترنجشان در حبسهای غیر قسمت گردید.

در جریان بیرحمانه خصوصی سازیها وخصولتی کاریها، حق حقوقتان بریده شدو با دستانتان بر سفره های بی نان نشانید.

تا برچیده شدن فاصله ی طبقاتی و احقاق حقوق پامال شده تان و آزادی تمامی کارگران بشنو که بعدالتی و نورم کمربشکن را فریاد کردند و بجای شنیده شدن صدای اعتراضشان به عل ورنجیرکشیده راهی زندان شدند #در_کنارتان_خواهیم_بود.

مریم اکبری منفرد - گلرخ ابراهی

بند زنان زندان اوین ۱۱ آذر
انتشار: سندیکا کارگران هفت تبه
edited 12:54 496

تماس با سایت سوسیالیسم امروز:

info@simroz.org

تماس با دبیرخانه حزب سوسیالیست انقلابی:

iransocialist2017@gmail.com

نشریه شنبه ها**منتشر میشود**

روزهای شنبه هر هفته نشریه "سوسیالیسم امروز" منتشر میشود. آخرین زمان برای ارسال مطالب برای نشریه روزهای پنجشنبه هر هفته است.

موازین انتشار**مقالات در نشریه****سوسیالیسم امروز:**

- سردبیر در انتشار، رد و ویرایش مقالات آزاد است!
- مقالاتی در این نشریه منتشر میشوند که تنها برای این نشریه فرستاده شده باشد.
- مسئولیت مقالات با نویسندگان آن است.
حداکثر حجم مطلب منتشره در نشریه دو صفحه آ ۴ با فونت ۱۲ میباشد.

مقالات و گزارشات خود را لطفاً به این آدرس ایمیل بفرستید:

S_zijji@yahoo.se

به ما کمک مالی کنید

از طریق این شماره حساب کمک های مالی خود را برای ما بفرستید.

SWEDEN
SEB BANK
50550056411

هر میزان از کمک مالی شما انسانهای مبارز و دلسوز مستقیماً به پیشرفت ما در جهت گسترش مبارزه خود برای آزادی و برابری و تداوم مبارزه همه جانبه تر خود به منظور سرنگونی جمهوری جنایتکار اسلامی کمک فوری خواهد کرد.

ضروری است که حول مهمترین شعارها و مطالباتی که ماهیت، هویت و هدف مبارزه انقلابی طبقه کارگر، جنبش آزادیخواهانه زنان، جوانان، فرهنگیان و کارکنان مترقی، دانشجویان و دانش آموزان چپ و سوسیالیست و توده های گسترده زحمتکشان جامعه را نمایندگی میکند متحدانه به میدان آمد و در سراسر کشور آنها را پخش و باز تکثیر نمود، اهم آنها عبارتند از:

"زندانیان سیاسی آزاد باید گردند"، **"آزادی برابری حکومت کارگری"**،

"زنده باد برابری زن و مرد"، **"نه به اعدام، شلاق، زندان و سرکوب"**،

"نه به فقر و فساد و استثمار"، **"نه به نیروی های مسلح حرفه ای و**

ضد مردمی ارتش و سپاه و بسیج و اطلاعات و غیره"، **"نه به**

جمهوری اسلامی، نه به قلدری امریکا، نه به تحریم اقتصادی"، **نه**

قومی نه اسلامی نه فدرالی نه سلطنتی، مرگ بر جمهوری اسلامی"،

"دست مذهب از زندگی مردم، دولت و آموزش و پرورش کوتاه!"،

"آزادی بدون قید و شرط فعالیت سیاسی و تشکل و حزب"، **"آزادی**

بدون قید و شرط ایجاد تشکلهای کارگری مستقل از دولت"،

"پرداخت فوری دستمزد بالای زبر خط فقر به کارگران و مزد بگیران"

"ممنوع شدن اخراج و بیکار سازی کارگران و مجرم دانستن عدم

پرداخت به موقع دستمزد به کارگران"، **ممنوع بودن هر شکلی از کار**

کودکان"، **"پرداخت بیمه بیکاری فوری برای همه افراد بیکار شده و**

آماده بکار"، **"زنده باد آزادی، برابری، رفاه و امنیت"**، **"زنده باد**

جمهوری سوسیالیستی، مرگ بر جمهوری اسلامی" **"زنده باد حزب**

سوسیالیست انقلابی ایران"، **"مرگ بر سرمایه داری"**، **"زنده باد**

سوسیالیسم"، ...

نه شاد نه شیخ، نه قومی نه مذهبی، نه ملی اسلامی ها، نه فدرالیست چی ها، نه اسلام مجاهدینی، نه سیستم رعیت پروری پادشاهی،
مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد سوسیالیسم! زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری!

ما فقط برای یک پیروزی سوسیالیستی مبارزه میکنیم!

بدون پیروزی سوسیالیسم هیچ اعتراض و "انقلابی" به نفع طبقه کارگر و اکثریت جامعه تمام نخواهد شد!

سلام زیجی

S_zijji@yahoo.se

کارگران، زنان، جوانان، مردم مبارز و تشنه آزادی و برابری!

برای رسیدن به اهداف خود به صف کارگران و سوسیالیستها، و به حزب سوسیالیست انقلابی ایران بپیوندید! این حزب، حزب شما است! حزب سوسیالیست انقلابی را به جامعه معرفی کنید و در حمایت از آن در شکل محافل و دستجات مختلف خود را سازمان بدهید، خود را با رهبری حزب هماهنگ کنید، و بطور منظم با ما در تماس باشید.
iransocialist2017@gmail.com

اخراج و بیکار سازی موقوف!